

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 5. 11. 1970, sp. zn. 11 Tz 30/70

Číslo: 16/1971

Právní věta:

K poměru ustanovení § 11 zák. č. 150/1969 Sb. o přečinu podílnictví k ustavení § 251 tr. zák. o trestném činu podílnictví.

I když jde o věc v ceně nepřevyšující 1500 Kčs, jde o trestný čin podílnictví podle § 251 tr. zák. a nikoliv pouze o přečin podílnictví podle § 11 zák. č. 150/1969 Sb., jestliže pachatel převedl na sebe věc hodnoty nikoliv nepatrné, která byl získána ke škodě majetku v osobním vlastnictví trestným činem spáchaným jinou osobou a jestliže pachatel znal skutkové okolnosti, které v jednání jiné osoby zakládají trestný čin.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 05.11.1970

Spisová značka: 11 Tz 30/70

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podílnictví, Přečin, Trestný čin

Předpisy: 140/1961 Sb. § 251

150/1969 Sb. § 11

150/1969 Sb. § 3 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 1. 1970 sp. zn. 2 T 170/69 byl obž. M. S. uznán vinným též trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák., který měl spáchat tím, že v noci z 21. na 22. 10. 1968 v Praze 1 ve vinárně 5P na Václavském náměstí přijal od obv. N. P. náramkové hodinky zn. PRIM z bílého kovu v ceně nepřevyšující 1500 Kčs, ačkoli věděl, že N. P. hodinky odcizila, a v noci z 28. na 29. 3. 1969 v Praze 3, Kalininova ul. přijal od obv. E. D. nejméně 250 Kčs a druhého dne pak od téže osoby 100 Kčs, tedy celkem 350 Kčs, ačkoli věděl, že pocházejí z peněz, které E. D. odcizila v částce nejméně 1700 Kčs nezjištěnému muži. Za to a za další trestné činy byl obž. M. S. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 let v druhé nápravně výchovné skupina a k náhradě škody.

K odvolání obž. M. S. městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 2. 1970 sp. zn. 4 To 54/70 zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu a uložil obž. M. S. trest

odnětí svobody v trvání 5 let s tím, že se vykoná v druhé nápravně výchovné skupině.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané v neprospěch obviněného ministrem spravedlnosti ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek městského soudu v Praze a dále rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o vině trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák. a ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu a uznal obž. M. S. vinným jednak přečinem podílnictví podle § 11 zák. č. 150/1969 Sb., jednak trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák., které spáchal skutky výše uvedenými a za tento přečin a trestný čin a dále za trestné činy uvedené v nedotčené části výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně ho odsoudil k trestu odnětí svobody v trvání 7 let ve druhé nápravně výchovné skupině.

Z o d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný M. S. se trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák. měl dopustit podle skutkového zjištění rozsudku obvodního soudu, které odpovídá výsledkům dokazování, provedené u hlavního líčení, při dvou na sobě nezávislých příležitostech. Prim skutkem v noci 21. 10. 1968 na sebe převedl od N. P. náramkové hodinky zn. Prim nezjištěné ceny. Podle výpovědi obžalovaného M. S. lze usoudit, že byly z bílého kovu s koženým páskem, které prodal neznámému muži za 70 Kčs. Z tohoto lze učinit závěr, že hodinky nedosáhly ceny 1500 Kčs. Tyto hodinky, jejichž vlastník není znám, získala N. P. nálezem v kavárně 5 P v Praze, Václavské náměstí, což obžalovaný M. S. věděl. Protože obvodní soud o věci rozhodoval v době účinnosti zák. č. 150/1969 Sb. o přečinech, měl z hlediska § 16 odst. 1 tr. zák. posoudit tento skutek jako podílnictví podle § 11 zák. č. 150/1969 Sb.

Tohoto přečinu se dopustí ten, kdo na sebe nebo na někoho jiného převede věc hodnoty nikoliv nepatrné, která byla získána přečinem podle § 2 až 5 nebo § 10 zák. č. 150/1969 Sb. Jak už bylo uvedeno, hodinky, které na sebe převedl obžalovaný M. S. nedosahovaly ceny 1500 Kčs. Naproti tomu však nejsou věci hodnoty nikoliv nepatrné.

Tomuto právnímu posouzení není na překážku skutečnost, že podle pravomocného rozsudku skutek N. P., kterým si přivlastnila předmětné hodinky, byl posouzen jako trestný čin zatajení věci podle § 254 odst. 1 tr. zák. Okolnosti případu, zejména hodnota nalezených hodinek, ale i osobní vlastnosti N. P. do doby spáchání tohoto skutku, ukazují na to, že u ní měl být tento skutek posouzen jako přečin proti majetku v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb.

Naproti tomu skutkem, kterým obžalovaný M. S. přijal od E. D. v noci z 28. na 29. 3. 1969 v Praze 3, Kalininova ul., částku nejméně 350 Kčs, o které věděl, že pochází z peněz, které před tím E. D. odcizila neznámému muži, se obž. M. S. dopustil trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák. Obžalovaný M. S. při tomto činu věděl, že E. D. tomuto neznámému muži odcizila peněženku, ve které byl částka nejméně 1700 Kčs, věděl tedy, že peníze, které od ní přijal, pocházejí z této celkové částky. U E. D. jde nesporně z hlediska celkové výše škody, kterou činem způsobila, o trestný čin.

Jestliže pak částka nejméně 350 Kčs, kterou obžalovaný M. S. od E. D. přijal, pochází z této celkové částky, který byla získána trestným činem, a obžalovaný M. S. o tom věděl, zakládá tento jeho skutek trestný čin podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák., i když přijatá částka nedosahuje výše 1500 korun.